

L'instrument

du pauvre...

Werner Desnerck werd op 4 mei 1956 op Mariakerke geboren. Oorspronkelijk leerde Werner voor bouwkundig tekenaar... en toen hij op zijn 22ste bij het Spoor aan de slag ging, was hij amateuristisch al een kraan van een accordeonist geworden. Zijn leven is één muzikaal akkoord. In 1976 huwde hij accordeoniste Dorinda Heinderyckx die hem twee muzikanten schonk : dochter Cindy (17) en Bjorn (12) die allebei van hun achtste conservatorium lopen en het op piano hebben begrepen. We geven graag een wentje weg : het accordeon werd in 1822 uitgevonden door de Berlijner F. Bushman en weegt vandaag, als we Werner mogen geloven, nog altijd zo'n 15 kilootjes. Voor dat we het vergeten : in zijn schooltijd speelde Werner voetbal, maar hield het liever bij basketball. Niet te verwonderen dat hij tot op vandaag nog altijd een vurige Sunairfan is gebleven. Ooit trad Werner Desnerck op met Lucy Loes in "Het ei van Christoffels", iets wat bijgaande snapshot op heel duidelijke manier wil aantonen.

on...

— Werner : „Ik heb de indruk dat er meer en meer op het accordeon beroep wordt gedaan : zó voor het populaire lied, als voor lichtklassiek en streng-klassiek. Toch doet zelfs de hipmoderne pop voor speciale effecten beroep op onze harmonika. Ook in de Ierse en Schotse muziek miskomt de paarlemoeren trek-en-duworgel niet langer.”

— **Zijn er accordeonisten die ooit fantastische meezingers componeerden ?**

— Werner : „Heel zeker, denk maar aan de onlangs overleden Hector Delfosse die ooit de internationale meezinger 'Vogeltjesdans' componeerde. Ik heb met hem in Borgworm nog op de planken gestaan. Trouwens, ook Rocco Granata — die *Marina* bracht — was oorspronkelijk accordeonist !”

— **Hoe oogt blonde Yvette Hohner ?**

— Werner : „Deze grote dame uit de muziekwereld is als accordeoniste eenvoudigweg on-over-trof-fen. Yvette Hohner, levend standbeeld van de musette in Frankrijk, heeft voor de vlugge walsritmes een virtuositeit in de vingertoppen die alle concurrentie tart. Musette is de kunst om in de maatruimte van één noot 4 à 6 klanken te sprokkelen. Ergens zijn het de grote artiesten die het instrument van de armen verhieven tot een instrument die op de adellijkste podia een terechte ereplaats mag opeisen.”

Artiesten gaven accordeon de eer die haar toekwam

— Werner : „Eigenlijk leerde ik in het Oostendse conservatorium trompet en klarinet en kon mij daar redelijk goed in verdedigen. Al raak ik deze instrumenten niet meer aan, toch toucheert het klassieke genre me nog altijd heel erg. De reden is tweerlei : van de haast heilige muzieksfeer van de muziekschool kom je wel nooit helemaal af ; de klassieke stukjes die mijn accordeonleraar Robert Degryse bij ons thuis speelde, gaven mijn kunstgevoel een beslissende richting...”

Volgens Werner Desnerck is het accordeon een allesomvattend muziekinstrument, dat harmonisch is en eenvoudigweg alle muziekpartituren tot hun recht kan laten komen. Het is ook een miskend instrument en er waren grote artiesten vandoen om de trekpiano uit zijn sfeer van discriminatie te sleuren. Maar ook hier doet de tijd haar werk : in Antwerpen geeft Roger Eggermont accordeonles aan het conservatorium, terwijl in de Oostendse muziekschool Michèle Claeys de jongeren het abc van het trekorgel aanleert.

— **Voor Julien Messens waren noch Gounod, noch Schubert of andere Beethovense ecrituren té extragant voor de populaire accorde-**

Toen in de vóóroorlogse crisisjaren menig werkmensportemonnee geen geld had voor smout op de boterham of branding in de kachel, was er nog altijd de warmte en de vriendschap van het stamcafee. Er waren kermisdagen genoeg voor de accordeonist, uit wiens paarlemoeren trekzak pie-relende marsen, charlestons, tango's en musettes alle zorgen gewoon wegwuifden. Vandaag zetten we Werner Desnerck zinnebeeldig op de biljarttafel en drumt 'De Zeewacht' dé schlager van het moment : „geef de trekharmonika een kans !” In de stinkendrijke (tegenstrijdige) tijd die we nu beleven telt men blijkbaar moeiteloos miljoenen neer voor een auto, maar geraakte men in de bezettingstijd veel gemakkelijker aan een Duitse Schein bij "Dikke Jef" dan thans aan een voetbalticket. Onvoorstelbaar dat de biertap zich geen accordeon — *l'instrument du pauvre* — meer kan permitteren. Bubbeline, waar zijn Julien Messens, Beno, Juul Schockaert ea. Polletje Devrekers naartoe ?

Eigenlijk was Werner Desnerck in zijn kleutertijd een braaf ventje, die wat stouter werd toen hij op zijn 8ste naar de muziek en meer bepaald naar de accordeon werd gedreven. Vader Henri, onderofficier bij de Zeemacht, trok in zijn vrije tijd als drummer op met accordeonist Robert Degryse. Een fijnbesnaarde muzikant die trouwens ook jonge mensen opleidde tot trekharmonikaspeler.

Radio en televisie wakkeren muzikaliteit aan

Ontegensprekelijk hebben radio en televisie in de loop der jaren enorm bijgedragen dat de muzikaliteit bij de jonge mensen werd aangemoedigd. 'Tien om te zien', 'Muziekdoos' en de zoveel buitenland-

se programma's wakkerden de muzikale belangstelling aardig wat aan, waardoor iedereen zowaar muzikaal mondiger kan worden.

— **Is het niet zo dat er vandaag heel wat minder gezongen wordt op school?**

— Werner: „Ik ben van mening dat er vandaag op school serieuze inspanningen worden gedaan om bij de jeugd meer interesse voor alle facetten van de muziek op te wekken. Vergeet daarbij niet dat de hedendaagse jeugd ook nogal wat interesse heeft voor het klassieke genre.”

— **Hoeveel kost een accordeon nu?**

— Werner: „Als beginneling ben je wel al af met een instrument van 15.000 fr. Beheers je later het vak en instrument dan zit je voor een Fratelli Crosio rapper dan je denkt over de 100.000 fr.”

— **De weg naar je eerste deuntje?**

— Werner: „Loop je privé school dan komt dit wel op 500 fr./les. Inzake prijsklasse bij het aanschaffen van je eerste instrument wordt de leerling volledig vrij gelaten. Het liedje wordt eerst met de rechterhand, vervolgens met de linkerhand en uiteindelijk met beide handen gespeeld. Na een paar weken komt het eerste deuntje er wel uit...”

— **Zijn accordeonbassen moeilijker dan pianotegenspel... en kan er instrumentaal gemakkelijk een toontje hoger of lager gespeeld worden?**

— Werner: „Volgens mij is het een kwestie van gewoonte. De akkoorden op het accordeon worden met de rechterhand genomen, daar waar men dit op de piano normaal met de linkerhand doet. Anderzijds kan men met een accordeon

instrumentaal gemakkelijk een toontje hoger of lager spelen, wat heel gemakkelijk is om eventueel iemand te begeleiden. Wat toonaarden betreft heeft een accordeonist genoeg aan de sol- en fasleutel.”

Accordeonist en drummer niet langer te betalen...

In zijn running-up heeft Werner Desnerck het alles behalve gemakkelijk gehad, als je weet dat hij als 18-jarige tegen een boegbeeld als wijlen Astrid De Laender moest aankijken. Gesteund door een klepper als Julien Winne trok Werner zich van concurrentie niet veel aan en ging resoluut zijn eigen weg.

— **Hoe dikwijls deed Toerisme Oostende op "Accordeoni" beroep de jongste tien jaar?**

— Werner: „Praktisch nooit. In eigen streek ben je blijkbaar nooit zo goed gekend of moeten we zeggen... geen sant in eigen land. Daarentegen hebben we enorm veel gewerkt voor Toerisme Blankenberge en worden we ieder jaar met onze groep "Accordeoni" in een rusthuis in De Panne uitgenodigd voor een Kerstconcert.”

— **En dan maar lullen over met miljarden weglopende geklasseerde "dode" monumenten, terwijl men een "levende" zuil als accordeon en stamcafé stomweg begraaft...**

— Werner: „Ja, de vlam van de café-chantants is er alhier

blijkbaar volledig uit. Al is de "Spanish Inn" van ons aller Willy Van Bavinckhove daar blijkbaar een uitzondering op, want ginds speelt Kurt Plaetevoet — eertijds door mij opgeleid — orgel.”

— **Hoe redt jou groep "Accordeoni" het?**

— Werner: „Vooreerst zijn wij van ver de enigste groep in Oostende die mensen nog de kans geven om het accordeon in groep te beleven. Toen we vroeger naar wedstrijden trokken, was er amper één groep op 10 die uit West-Vlaanderen kwam. Men kan volledig kosteloos bij "Accordeoni" aansluiten. In de Mariakerkse Vercaemerschou (naast het politiebureau in de Northlaan) wordt vrijdags geoefend van 19 tot 21 u. Tel. 059/32.57.36.”

Geroffel bliken tonnen haalt het op musette-orkest

De positieve klanken van Theater aan Zee ten spijt was die happening niet helemaal vrij van zonden. Vooral dan als we denken aan het bijwijlen verschrikkelijk geroffel op bliken tonnen die dijkwandeling en koffieleuter op het Cadzandpleintje terroriseerden en op de grote markt voorrang kreeg op een eventueel heel wat rustiger muzikale musette-tapijt.

— Werner: „Zappen op televisie leert ons dat de musette nog altijd hoogtij viert in la douce France en men in Duits-

land nog altijd graag in kanten kleedjes en Sissibroederies zingt en walst. In het West-Vlaamse Zwevegem en Kortrijk durft men nog een wedstrijd of een festival organiseren. Daar zorgt sponsor Paul Depoorter voor. Wat onze streek betreft, denk ik dat een terugkeer naar het stamcafé op de hoek met de accordeonist en de drummer op de biljarttafel, heus nog niet voor morgen is...”

— **Hoe vertaalt jij de accordeon naar eigen gevoelens en eigen harmonikagroep?**

— Werner: „Een instrument dat allerbreedst de horizon van de muziekpedagogie bestrijkt: met "Accordeoni" spelen we disco, filmmuziek, de XLe van Mozart en de IIIe Suite van Bach. Wij beperken ons niet zo maar tot een mars, een wals en een tango. Wij vrijen Abba op, Roy Orbison, Elvis... en werpen ons met een schat aan akkoorden op de Oostendse brabançonne "De Vismarkt.”

— **"My Way"... hoe vul jij dat in?**

— Werner: „Hoe ik zeven keer de eerste prijs wegkaapte op het Europees Kampioenschap; evenveel keer nationaal kampioen werd en zeven keer op het podium stond als West-Vlaanderens beste. Ik denk evenwel met evenveel ontroering terug aan Rina Beernaert, een blind meisje uit Staden voor wie ik partituren schreef voor de linkerhand, de rechterhand en meegaande het samenspel op een duidelijke manier weergaf. Gegevens naderhand allemaal door haar schoonzuster in brailleschrift omgezet. Ik weet dat ze als gelukkig getrouwde vrouw heel dikwijls een riedeltje uit haar accordeon dat trekken dat, zoals in het liedje, zal smelten van de dooi...”